

lige tror jeg næsten, at Burderingerne blive; hvis Instrukskerne overhovedet virke, saa bliver det i den Retning. Jeg tror altsaa, at Burderingsmændenes Værdiansættelse er og bliver forskellig, og naar den faste Del af Laanet skal være $\frac{3}{10}$ af den Værdi, som Burderingsmændene fastsætte, saa vil det faste Laan blive ikke saa lidt forskelligt i de forskellige Burderingsdistrikter. Men dertil kommer, at det er en gammel Erfaring, at det særlig er de daarlige Ejendomme, der blive overvurderede. Det vil altsaa ikke blot blive saaledes, at det faste Laan bliver forskelligt i de forskellige Distrikter, men inden for det enkelte Distrikt vil det let blive saaledes, at den faste Del af Laanet bliver størst i de daarlige Ejendomme. Jeg tror derfor, at det vil være rigtigere at beregne Størrelsen af det faste Laan efter den Burderingssum, som Direktionen efter at have faaet Repræsentantens Erklæring over Ejendommen sluttelig erklærer for at være dens Værdi. Man vil derved komme til mere ensartede Værdiansættelser og særlig undgaa at give alt for store Laan i daarlige Ejendomme. Men naar man gaar til at beregne Ejendommens Værdi paa den Maade, saa er der for mig ingen Tvivl om, at man godt kan gaa noget højere med Størrelsen af det faste Laan, i alt Fald til $\frac{4}{10}$ af Burderingssummen, maaste endogjaa højere. Endnu skal jeg bemærke, at jeg vilde finde det heldigt, at den Del af Laanet, som skal være amortisabel, kan blive amortiseret paa en anden Maade, end her foreslaaet. Efter Forslaget skal den Del af Laanet, der ligger mellem $\frac{3}{10}$ og Halvdelen af Burderingssummen, amortiseres i højest 70 Aar, og den Del, der overstiger Halvdelen af Burderingssummen, i højest 35 Aar. Jeg tror, at det vilde være heldigere, hvis man kun havde een Amortisationsstid for den amortisable Del af Laanet. I alt Fald vilde det sikkert være en lettere Maade at arbejde paa for Kreditforeningerne. Jeg har ikke talt med nogen bogholderisfyndig Mand om dette Spørgsmaal, men jeg er paa Forhaand saa temmelig overbevist om, at det ikke vil blive modsagt fra sagtyndig Side, at det vil være Tilfældet. Det er rigtigt nok, at et Laan bør være forskelligt stillet, eftersom det andrager 55 eller endog 60 pCt. af Værdien eller paa den anden Side kun 45 pCt., men i Stedet for at gøre Amortisationstiden forskellig henstiller jeg, om det ikke vil være rigtigere, at man gør det aarlige Bidrag til Reserve- og Administrationsfonden lidt forskelligt. Man kunde gøre det lidt større for den Del af Laanet, som er den mindst sikre, hvad for øvrigt ogsaa den ærede Minister

har foreslaaet; men naar man gør en saadan Forstel, saa kan man godt nøjes med een Amortisationsstid.

Punkt 2 i § 1 har mit fulde Bifald. Det er ikke uden Betydning for Kreditforeningerne, at de kunne saa Lov til at lade det Bidrag, der skal svares til Reservefonden ved Laanets Stiftelse, blive fordelt paa 4 halvaarlige Terminer, i Stedet for, at det nu skal erlægges paa een Gang. Det vil ogsaa være en ret betydelig Lettelse for Laantagerne saaledes at blive fri for et Kursstab, som man paa en Maade kan kalde det, af $2\frac{1}{2}$ pCt. Punkt 3 vil ogsaa være en Lettelse for Interessenterne i de sluttede Serier. Men jeg skal ikke nægte, at hvis Kreditforeningerne ikke vare saa vel funderede, som de efter min Mening ere, og havde en saa lang Erfaring, saa vilde jeg have nogen Betænelighed ved at løse Vaandet saa stærkt, som den ærede Minister har foreslaet. Nu er Forholdet det, at naar en Interessent søger Laan i den aabne Serie og i Forvejen har Laan i en sluttet Serie, og det ny Laan søges i samme Ejendom, saa skal der tillægges Restgælden i den sluttede Serie $66\frac{2}{3}$ pCt. af Laanets oprindelige Beløb, og saa bliver der som Regel ikke megen Plads til Tillægslaan, naar det gamle Beløb skal beregnes paa den Maade. Det er en alt for haard Bestemmelse, og den har ført til, at mange Interessenter ere traadte ud af de sluttede Serier og gaaede ind i de aabne Serier med hele Laanet, og det har kun været til Gavn og Glæde for Ejerne af Kasjeobligationerne; thi for disse blev der en Kursgevinst ved Overgangen. Men nu gaar rigtignok Indenrigsministeren noget langt i Retning af at løse dette Vaand. Der foreslaas nu, at det solidariske Ansvar kun skal beregnes med 10 pCt. af Restgælden, medens der dog intet beregnes for den Del af Laanet, der ikke overstiger $\frac{3}{10}$ af Burderingssummen. Er et Laan f. Eks. nedbragt til 42 pCt. af Burderingssummen, saa skal det solidariske Ansvar kun beregnes med 10 pCt. af de 12, altsaa med $1,2$ pCt., og saa vil der, inden man kommer til $\frac{3}{10}$ af Burderingssummen, som er det højeste, der maa laanes ud, kunne blive Plads til et næsten lige saa stort Tillægslaan efter Statutterne, om ellers Direktionerne vilde yde det, som hvis man flytter hele Laanet over i den aabne Serie. Jeg har ikke nogen Betænelighed ved dette Forslag, set fra de sluttede Seriers Standpunkt. Der er Sikkerheden god nok, og de have tilstrækkelig Dækning for det eventuelle solidariske Ansvar i denne $1,2$ pCt., men hvis ikke denne Bestemmelse bliver brugt med megen Bar-